

Hospice se konečně dočkají podpory od státu

více na str. 2

Jan Bartošek: Stavme malometrážní byty s ekonomickým nájemným

více na str. 3

Jihočeské lidové listy

V Českých Budějovicích dne 1. března 2017

Vydání č. 1/17

Máma není generově neutrální!

Několik desítek lidí na internetu „pohoršila“ dětská říkanka básníka a spisovatele Jiřího Žáčka a je z toho pozdvižení na vsi.

Dokonce ministerstvu školství stojí za to, aby se jí zabývala a vydala stanovisko, že „báseň není zcela genderově neutrální, ale podle něj záleží hlavně na výkladu učitele, který by to měl žákům ozřejmit“. Má paní učitelka či pan učitel svým žákům „neutrálně ozřejmit“, že děti nosí čáp? Nejlépe hermafroditní? A o co přesně jde? Dovolím si verše pana Žáčka ocitovat: „K čemu jsou holky na světě? Aby z nich byly maminky, aby se pěkně usmály na toho, kdo je malinký. Aby nás měl kdo pohladit a povědět nám pohádku. Proto jsou tady maminky, aby náš svět byl v pořádku.“

Při sledování polemiky nad těmito řádky jsem si málem ukrotit hlavu, jak jsem s ní dlouhou dobu vrtěl a brumlal si něco ve smyslu, „...Pane Bože do čeho jsi duši dal“. Já z nich naopak vnímám projevy lásky, zázemí a pohody... Mámy jsou přece úžasné a s nadsázkou jsou pro mě „institucí rodinného štěstí a pohody“. Experimenty a hrátky s jakýmsi „genderově vyváženým“ třetím pohlavím jsou cestou do pekel.

Autorem textu je Jan Bartošek, místopředseda sněmovny a KDU-ČSL

Pracující rodiče ušetří

Rodiny s dětmi si od příštího roku výrazně finančně polepší

Dobrá zpráva pro rodiče s dětmi. Poslanecká sněmovna schválila v lednu vládní daňový balík, který zvyšuje daňové slevy na druhé, třetí a další dítě a navrácení slevy na děti a manželku pro živnostníky uplatňující výdajové paušály. Schválená změna zákona zvyšuje slevu na dani na druhé dítě o 2 400 Kč na 19 404 Kč ročně, na třetí a další dítě o 3 600 Kč na 24 204 Kč ročně. U prvního dítěte zatím zůstává sleva 13 404 Kč ročně. Nicméně vládní koalice se již shodla na růstu o 1 800 Kč ročně.

„Pro rodiny navýšení slev na děti znamená, že jim v domácnosti za tři roky díky KDU-ČSL zůstane o pět a půl miliardy korun navíc,“ říká místopředseda poslanecké sněmovny a KDU-ČSL Jan Bartošek. „Také jsme vrátili slevu na dítě a manželku i živnostníkům, kteří využívají paušál,“ doplnil Jan Bartošek a dodal, že díky opakovanému snižování DPH na určité

produkty jako jsou léky, dětská výživa nebo pokrmy v restauracích se snaží daňovou zátěž postupně snižovat.

U prvního dítěte zatím zůstává sleva na dítě 13 404 Kč ročně. Nicméně vládní koalice se již shodla na růstu o 1 800 Kč ročně. „Rodina je základ státu, a proto jsme prosadili návrh, který zajistí, že rodinám zůstane více peněz doma,“ říká Jan Bartošek. „Přídavky se tak zvýší o 300 korun měsíčně a daňový bonus na první dítě o 1 800 Kč ročně. Podpora pracujících rodičů je pro nás zásadní,“ dodává Jan Bartošek s tím, že se tak podařila naplnit jedna z klíčových priorit strany.

Daňový balík nyní míří k projednání do senátu a k podpisu prezidentem.

V účinnost by měl vstoupit prvního dubna a vyšší slevy na děti pracujících rodičů bude možné uplatnit zpětně od počátku roku.

(rag, sh)

Hospice se konečně dočkají podpory od státu

Každý život si zaslouží být chráněn, od početí až po odchod z tohoto pozemského světa. Hospicová péče se však stále potýká s malou podporou ze strany státu. To chce změnit Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče (APHPP), jejíž zástupci se počátkem roku sešli s ministrem zdravotnictví Miloslavem Ludvíkem. V delegaci byl také prezident asociace Robert Huneš, ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. Účastníci společně jednali o způsobu zakotvení hospicové péče do českých norem.

„Je to po dvaceti letech poprvé, co jsme se setkali s vrcholnými představiteli rezortu s vysokou mírou vstřícnosti a porozumění k tomuto citlivému tématu,“ uvedl Robert Huneš a prozradil, na čem se dohodli. „Bude konečně stanovena jasná definice, co vlastně hospicová péče je, kdo, jak, kde a v jaké kvalitě a rozsahu ji má poskytovat.“

Zákon má být do voleb

Změny stávající legislativy chce ministr předložit Sněmovně ke schválení co nejdříve, aby se stihly projednat a schválit ještě do podzimních voleb. Na ministerstvu bude připravena novela zákona 372/2011 o zdravotních službách, kde bude zahrnuta definice hospicové a paliativní péče. Úřad vychází z toho, že k 30. září skončí veškerá legislativní činnost, takže všechno, co má projít, musí do té doby podepsat prezident. Robert Huneš zdůrazňuje, že je potřeba, aby byla plošně zajištěna domácí hospicová péče na každý okres, tzn.

asi 80 až 90 týmů v ČR. „Nyní funguje spíš jen v některých velkých městech a ani není hrazena ze zdravotního pojištění,“ říká Robert Huneš.

Ředitel hospice v Prachaticích Robert Huneš

V ČR je asi 20 domácích (mobilních) hospiců. Úhrada ze zdravotního pojištění kryje 40 procent nákladů lůžkových hospiců a mobilní hospice, až na výjimky, nemají úhradu žádnou, takže jsou závislé na sponzorských darech a grantech. Od příštího roku má dojít ke zvýšení úhrad v lůžkových hospicích a úhradu péče ze zdravotního pojištění také v mobilních hospicích. Mobilní a lůžkové hospice by měly být kombinovány. Jak se prezident APHPP Huneš shodl s ministrem Ludvíkem,

ideálně by měl lůžkový hospic mít svoji výjezdovou skupinu, a vedle toho by měly fungovat dál mobilní hospice.

Zdráhání pojišťoven

„V lůžkových hospicích ročně zemřou 4000 až 5000 lidí a mobilní hospice doprovodí přibližně 1000 našich terminálně nemocných spoluobčanů,“ vysvětluje Robert Huneš.

„A to je málo, zejména ve venkovském prostředí domácí hospice nemohou finančně přežít, tam je péče nedostupná. Odhadem specializovanou péči potřebuje v ČR ročně do 20 000 lidí, kteří jsou bez hospice ohroženi nesnesitelnými bolestmi, jež nelze běžně zvládnout. Relevantní data neexistují, je to tedy odhad počtu lidí, kteří ročně potřebují péči ve specializovaném zařízení hospicového typu, aby zemřeli klidně, bez bolesti a s vděčností za život, který dostali. O terminálně nemocné a umírající lidi s prognózou života v řádu týdnů či měsíců obvykle nikdo nestojí, nemají perspektivu. Pro zdravotnická zařízení jsou nelukrativní, protože zdravotní pojišťovny se dlouhodobou péčí o ně zdráhají hradit. Český právní řád umí rozlišit jen ryzí zdravotnická nebo ryzí sociální zařízení, hospice však jsou typickými zdravotně-sociálními zařízeními. V hospicích je kvalitní zdravotnická péče podmínkou nutnou, nikoli však postačující. Řada lékařů nespolupracuje s hospici, nabízejí tuto péči, podceňují ji, nebo ji vůbec neznají. Když ale dostanou nemocnice shora nařízené, že jsou povinny spolupracovat se specializovanými zařízeními hospicového typu, pomohlo by to těm, kteří by tu péči mohli čerpat,“ dodává Robert Huneš s tím, že do hospicové péče chce ministr více zapojit i církve.

Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích

(rag)

Stavme malometrážní byty s ekonomickým nájemným

Místostarosta Českého Krumlova
Josef Hermann

Téma sociálního bydlení pálí mnohé politiky, kteří vědí, že situaci lidí v bytové nouzi je třeba řešit systémově a nikoliv nahodile a populisticky. Jedním z těch, kteří ukazují, jak na to, je místostarosta Českého Krumlova Josef Hermann, který se v komunální politice pohybuje i ve funkci zastupitele nebo radního již od roku 1990.

„Téma sociálního bydlení je předmětem velmi živých diskuzí i mezi stranami vládní koalice,“ potvrzuje Josef Hermann. „Jsem velmi rád, že se kolegové z KDU-ČSL postavili proti původnímu návrhu ministryně práce a sociálních, který chtěl zajistit bydlení tzv. pro každého, přičemž hlavní břemeno závazku by leželo na městech a obcích. To byl zcela nerealistický záměr. Naše města a obce na tom nejsou tak dobře, aby jen do bydlení investovala desítky nebo spíše stovky milionů korun,“ zdůrazňuje Josef Hermann

Pomoc nejpotřebnějším

Místostarosta Českého Krumlova říká, že v první řadě by se v oblasti bydlení měla každá obec zaměřit na pomoc těm nejpotřebnějším, tedy lidem, v jejichž finančních možnostech není zajistit si alespoň skromné bydlení. Důvodem jejich nedostatečných příjmů, který nestačí na pořízení vlastního bydlení nebo placení tržního nájmu, může být špatný zdravotní stav, stáří, ztráta hlavního živitele rodiny nebo dlouhodobá nezaměstnanost, nikoliv však

neochota pracovat. „Tuto roli obce nikdo nenahradí, i když je velmi náročná, neboť mezi nájemníky se najde řada těch, kteří pro zajištění bydlení své rodiny nechtějí udělat nic a nejsou ochotni platit ani snížené nájemné. Obce ale nemůžou tyto obyvatele vystěhovat na ulici. Proto by měly mít vybudovanou určitou kapacitu tzv. sociálních bytů pro určité skupiny nájemníků, jako jsou domovy pro seniory, domy s pečovatelskou službou, azylové domy, domy pro matky s dětmi, byty pro obyvatele s nejnižšími příjmy a ubytovny pro sociálně nejpotřebnější. Základním parametrem tohoto typu bytů by měla být nižší úroveň nájemného oproti nájemnému tržnímu,“ zdůrazňuje Josef Hermann.

Platební disciplína

„Takto pojatá podpora bydlení pro nízkopříjmové obyvatele je v silách každé obce. Předpokladem je obezřetný a spravedlivý výběr nájemníků a udržení jejich trvalé platební disciplíny. Klíčové však je, aby tzv. státní příspěvek na nájemné, který nájemníci čerpají, byl poukázán přímo na úhradu nájemného na účet obce. Je tedy na místě rozpracovat lidovecký koncept tzv. dostupného bydlení. Pokud spojí síly stát a obce, bude určitě možné, aby se městské samosprávy pustily do nové bytové výstavby malometrážních bytů s tzv. ekonomickým nájemným, které obcím pokryje náklady spojené s pořízením a provozem bytů. Takové nájemné může být u dobře připravených projektů a s příspěvkem

státu přijatelné pro podstatně širší vrstvy obyvatel včetně mladých rodin s malými dětmi, pro které je získání bydlení na začátku společného života velkým problémem,“ dodává místostarosta Českého Krumlova Josef Hermann.

Dostupné bydlení

Lidovecký koncept dostupného bydlení vysvětluje Jan Bartošek, místopředseda sněmovny a KDU-ČSL, který získal zkušenosti z komunální politiky jako místostarosta Dačic. „Obce vloží pozemky nebo nevyužívané budovy, místo aby je levně prodávaly developerům pro zřízení drahých komerčních prostor, a stát pomůže s lacinými úvěry. Na tyto smysluplné infrastrukturní investice lze využít Státní fond rozvoje bydlení, Evropskou investiční banku či fondy EU. Starostové KDU-ČSL tento koncept úspěšně aplikují i bez pomoci státu, ale když se přidá garance vlády, bude možno pomoci více lidem,“ zdůrazňuje Jan Bartošek. „Z osobní zkušenosti vím, že existuje velká skupina lidí, kteří se chtějí postarat o zajištění vlastního bytu, ale nedosáhnou na několikamilionovou hypotéku. Pokud získají možnost složit určitou kauci, následně splácet byt v rozumném nájmu a v případě zájmu si ho převést do vlastnictví, budou z nich zodpovědní nájemci a majitelé,“ tvrdí poslanec.

Zodpovědná solidarita

Jan Bartošek připomíná, že křesťanští demokraté zastávají princip zodpovědné solidarity. „Pomůžeme těm, kteří to opravdu potřebují a dostali se do špatné životní situace, ale chovají se zodpovědně a chtějí svůj problém řešit. Sociální bydlení proto nesmí být primárně zaměřeno na ty, kteří pomoc státu pouze zneužívají. Dostupné bydlení pak tvoří střední úroveň mezi sociálními a komerčními byty. Pokud by zůstal pouze koncept sociálního bydlení, pak by na to doplatily statisíce nízko a středně příjmových lidí. Bohatí se o sebe postarají, o chudé se postará stát, ale oni přijdou zkrátka. Jsem přesvědčen, že solidární a zároveň zásluhový systém dostupného bydlení je tím, o co je třeba sociální bydlení doplnit. Kromě střechy nad hlavou dáme lidem možnost získat i sebeúctu a místo závislosti na sociálním systému jim pomůžeme ke svépomoci, což je vždy lepší,“ dodává Jan Bartošek.

Mladí lidé chtějí stabilitu

Učitel a cestovatel
Simon Heller

Jak motivovat mladé lidi k zakládání rodin? Stát má řadu nástrojů, jak podporovat prorodinnou politiku. Česko na tom není ve srovnání s ostatními státy Evropy vůbec špatně. Současných 2 až 4 roky rodičovské jsou v Evropě luxusem. Jinde v Evropě je to často pouze několik měsíců. Jednorázové dávky, jako porodné, mladé lidi zakládat rodiny příliš nemotivuje. Co naopak motivuje je pocit stability a relativní jistoty. To znamená: mít kde bydlet, mít na to uživit sebe a svou rodinu a mít výhled, že se to v blízkém výhledu nezmění. Zkušenost s projektem dostupného

bydlení ukazuje, že mladí lidé chtějí stabilitu. Na jihu Moravy (Brno-Židenice, starosta Stanislav Juránek) se ukázalo, že pokud mladým rodinám nabídnete jistotu relativně levného a dostupného bydlení (na principu odříznutí provizí pro banky), rodí se zde průměrně o jedno dítě navíc. Výsledně se tak dostáváme z čísel 1,3 dítěte na ženu na 2,3 dítěte na ženu, což by pro budoucnost bylo naprosto dostačující.

Stát by měl podporovat rodiny nejen proto, aby jim pomohl unést finanční zátěž, ale také proto, aby dal jasně najevo, že rodinu považuje za základní jednotku státu a že stát je zde pro rodinu, nikoli rodina pro stát. Jako žádné dobré řešení, ani toto není jednoduché. Porozením více dětí to vůbec nekončí, ale naopak začíná. Děti je nutné vzdělávat a vychovat z nich mladé lidi s rozhledem, kteří mají zájem o dění kolem sebe a naučit je něco, čím se budou živit.

Simon Heller, učitel a cestovatel

(rag)

